

آموزش سوکت پروگرامینگ در سی شارپ
Socket Programming in C#

پیش نیاز : آشنایی با مفاهیم شبکه ای مانند IP و Port و Socket و Send - Receive و Client و Server

در مدل کلاینت - سرور ، مبادلات زیر بین کلاینت و سرور رخ میدهد:

۱. سرور سوکتی را تعریف میکند.
۲. سرور سوکت را به یک IP که همان IP خودش است و یک پورت Bind میکند یا اختصاص میدهد.
۳. سرور به پورت گوش میدهد.
۴. کلاینت سوکتی را تعریف میکند و IP و پورت سرور را به آن اختصاص میدهد.
۵. کلاینت درخواست اتصال یا کانکت شدن به سرور را میدهد.
۶. سرور درخواست کلاینت را دریافت و آن را می پذیرد.
۷. کلاینت اطلاعاتی را ارسال می کند.
۸. سرور اطلاعات را می گیرد.
۹. سرور اطلاعات را ارسال میکند و کلاینت آن را میگیرد.
۱۰. سرور بسته می شود.
۱۱. کلاینت بسته می شود.

ابتدا برنامه سمت سرور را مینویسیم . در این برنامه می بایست یک پورت را باز کرده و به آن گوش دهیم و دریافتی را نمایش دهیم.

ابتدا باید فضای نام های زیر را با استفاده از **using** به کامپایلر سی شارپ معرفی کنیم :

System

System.Net

System.Net.Socket

System.Text

این کار را به این صورت انجام می دهیم :

`using System;`

`using System.Net;`

`using System.Net.Sockets;`

`using System.Text;`

اکنون متغیری به نام `ra` به صورت سراسری و `static` تعریف میکنیم (از آنجایی که متد `Main` یک متد `static` است کلیه متغیرها و توابع مورد استفاده در آن نیز باید `static` باشند).

متغیرها و متدهای `Static` متغیرها و توابعی هستند که در یک کلاس به طور مشترک بین کلیه اشیاء آن کلاس استفاده می شوند. نه اینکه به ازای هر شیء یک نمونه از آن ایجاد شود. دسترسی به این متغیرها از طریق نام کلاس ممکن خواهد بود. در کلاس از نوع `static` ما می توانیم به متدها و متغیرهای آن کلاس بدون ساخت شیء دسترسی داشته باشیم. یک شیء از کلاس سوکت به صورت سراسری و `static` ایجاد می کنیم :

```
static Socket sktListener;
```

در متد `Main` این سوکت را `new` می کنیم تا به آن حافظه اختصاص داده شود :

```
static void Main()
```

```
{
```

```
sktListener = new Socket(AddressFamily.InterNetwork, SocketType.Stream, ProtocolType.Tcp);
```

`AddressFamily.InterNetwork` به معنای این است که از شبکه ای استفاده می کنیم که دارای `IP` نسخه 4 است. `SocketType.Stream` برای سوکت هایی است که می خواهند به صورت `Stream` داده ها را تبادل کنند `ProtocolType.Tcp` که نوع پروتکل ما را مشخص میکند. اکنون می باید آدرس `IP` و یک `Port` به سوکت مان اختصاص دهیم :

```
IPEndPoint ipLocal = new IPEndPoint(IPAddress.Any, 1800);
```

```
sktListener.Bind(ipLocal);
```

از آنجایی که این برنامه در سمت سرور اجرا می شود آدرس `IP` خاصی به آن نمی دهیم و پورت 1800 را باز می کنیم. کلاس `IPEndPoint` برای مشخص نمودن یک نود یا یک کامپیوتر در شبکه به کار می رود. متد `Bind` نود مشخص شده را به سوکت اختصاص میدهد.

اکنون زمان گوش دادن به پورت است :

```
sktListener.Listen(100);
```

عدد 100 نشانه آن است که حداکثر 4 `connection` می توانند در صف قرار گیرند .

اگر در این لحظه در `command prompt` دستور `netstat -an` را تایپ کنید می توانید ببینید که پورت ۱۸۰۰ باز شده و در حال گوش دادن است.

حال می باید تقاضای کانکت شدن کلاینت را بپذیریم:

```
sktListener = sktListener.Accept();
```

حال برای گرفتن داده ها ، می بایست یک بافر تعریف نماییم.

نکته : در سوکت پروگرامینگ ، داده ها به صورت آرایه ای از بایت ها منتقل می شوند. برای ارسال رشته های یونیکد و .... بایست آنها را کد گذاری کنیم. برای کد گذاری و کد گشایی از کلاس `System.Text` و متدهای آن استفاده کنیم. مثلا دستور زیر رشته `salam` را با فرمت `Ascii` به آرایه ای از بایت ها تبدیل می کند.

```
byte[] byt = Encoding.ASCII.GetBytes("salam");
```

و متد زیر آن را رمزگشایی می کند :

```
string str = Encoding.ASCII.GetString(byt);
```

ما عمل رمزنگاری را موقع ارسال داده ها و عمل رمز گشایی را موقع دریافت آنها انجام می دهیم.

اکنون می خواهیم داده ها را دریافت کرده و رمز گشایی کنیم :

```
byte[] buffer = new byte[500];
```

```
sktListener.Receive(buffer);
```

```
string Data = Encoding.ASCII.GetString(buffer);
```

حال میتوانیم داده ها را پردازش کنیم.

سورس برنامه سمت سرور

```
using System;
```

```
using System.Net;
```

```
using System.Net.Sockets;
```

```
using System.Text;
```

```
static Socket sktListener;
```

```
static void Main(string[] args)
{
    sktListener = new Socket(AddressFamily.InterNetwork, SocketType.Stream, ProtocolType.Tcp);

    IPEndPoint ipLocal = new IPEndPoint(IPAddress.Any, 1800);

    sktListener.Bind(ipLocal);

    sktListener.Listen(100);

    sktListener = sktListener.Accept();

    byte[] buffer = new byte[500];

    sktListener.Receive(buffer);

    sktListener.close();
}
```

برنامه سمت کلاینت

ایتدا یک سوکت تعریف می کنیم :

```
Socket sktClient = new Socket(AddressFamily.InterNetwork, SocketType.Stream,
ProtocolType.Tcp);
```

حال سرور را به آن معرفی می نماییم و به آن کانکت می شویم :

```
sktClient.Connect("127.0.0.1", 1800);
```

اگر دوباره دستور `netstat -an` را در `Command prompt` تایپ کنیم می بینیم که ارتباط برقرار شده است. به شماره پورتها در آن دقت کنید.

اکنون داده های ارسالی را آماده می کنیم :

```
string str = "Hello Server...";
```

```
byte[] buffer = Encoding.ASCII.GetBytes(str);
```

داده ها را ارسال می کنیم :

```
sktClient.Send(buffer);
```

و سوکت را می بندیم :

```
sktClient.Close();
```

```
using System;
```

```
using System.Net;
```

```
using System.Net.Sockets;
```

```
using System.Text;
```

```
static void Main(string[] args)
```

```
{
```

```
    Socket sktClient = new Socket(AddressFamily.InterNetwork, SocketType.Stream, ProtocolType.Tcp);
```

```
    sktClient.Connect("127.0.0.1", 1800);
```

```
    string str = "Hello Server....";
```

```
    byte[] buffer = Encoding.ASCII.GetBytes(str);
```

```
    sktClient.Send(buffer);
```

```
    sktClient.Close();
```

```
}
```

برنامه سمت سرور

کدهایی که تا به اینجا دیدیم برای ایجاد سوکت های همگام یا سنکرون بوده است. این سوکت ها در برنامه های ویندوز و کلا سیستم های مالتی تسک کاربردی ندارند. چرا که زمانی که از متد `accept` استفاده نموده ایم، در این حالت برنامه تا رسیدن یک سوکت به آن قفل شده و قادر به انجام کاری نیست.

در سوکت های آسنکرون از متدهای آسنکرون برای گوش دادن ، ارسال ، دریافت و ... استفاده می کنیم. در این آموزش ، یک برنامه سمت سرور به صورت آسنکرون طراحی می کنیم که قادر به گوش دادن به یک کلاینت است.

نکته : قبل از ادامه ، آشنایی با `delegate` ها الزامی است. اگر بخواهیم در یک جمله `Delegate` ها را تعریف کنیم می توانیم بگوییم :

`delegate` در حقیقت چیزی نیست جز اشاره گر به تابع.

در سوکت های آسنکرون ، از `delegate` ای به نام `AsyncCallback` استفاده می کنیم. این `Delegate` به تابعی اشاره میکند که تنها یک آرگومان ورودی از نوع `IAsyncResult` دارد. متدهایی که به صورت آسنکرون کار می کنند ، اطلاعات مورد نظر خود را به صورت یک شی از این نوع به تابع مورد نظر خود ارسال می کنند.

نکته: متدهای آسنکرون با پیشوندهای `Begin` و `End` شروع میگردند.

برای نوشتن برنامه ، ابتدا یک سوکت تعریف می کنیم که عمل گوش دادن را انجام دهد :

```
Socket Mainlistener = new  
Socket(AddressFamily.InterNetwork, SocketType.Stream,  
ProtocolType.Tcp);
```

سپس عملیات معمول را بر روی سوکت انجام میدهیم :

```
IPEndPoint server = new IPEndPoint(IPAddress.Any, 1800);  
Mainlistener.Bind(server);
```

همانگونه که می بینید ، در این برنامه سوکت مورد نظر ما به پورت ۱۸۰۰ گوش می دهد.

اکنون زمان آن است که یک `delegate` ایجاد کرده و آن را به تابع پردازشگر که در این مثال `AcceptCallback` نام دارد ، منتسب کنیم.

```
AsyncCallback callBackMethod = new AsyncCallback(AcceptCallback);
```

اکنون باید سوکت تعریف شده به صورت غیر همگام (آسنکرون) شروع به گوش دادن به پورت کند :

```
Mainlistener.Listen(4);  
Mainlistener.BeginAccept(AcceptCallback, Mainlistener);
```

در این مثال ، مشخص کرده ایم که سوکت شروع به عمل گوش دادن و انتظار کند و سپس به محض کانکت شدن یک کلاینت به کامپیوتر ما ، تابع `AcceptCallback` اجرا گردد و به اموری که تعیین می کنیم رسیدگی کند.

نکته: پارامتر دوم تابع `BeginAccept` ، شی ای است برای ارسال داده های وضعیت سوکت، به تابعی که به سوکت رسیدگی می کند. در این جا این شیء خود سوکت است. اگر سوکت را به صورت سراسری تعریف می کردیم، نیاز به ارسال این شیء نبود و به جای آن `null` قرار می دادیم. شی مربوطه در قالب یک شی از کلاس `AsyncResult` ارسال خواهد شد.

تابع `AcceptCallback` باید این گونه تعریف شود.

```
private void AcceptCallback(AsyncResult ar)
{
...
}
```

در این تابع ، آرگومانی از نوع `AsyncResult` وجود دارد. این آرگومان اطلاعات وضعیت فراخوان تابع آسنکرون که در اینجا یک سوکت است را نگهداری می کند. ابتدا این اطلاعات را استخراج میکنیم :

```
Socket temp = ((Socket)ar.AsyncState);
```

سپس به گوش دادن برای پذیرفتن کلاینت خاتمه می دهیم چرا که اکنون دیگر کلاینت مورد نظر به سرور کانکت شده و آماده برای ارسال اطلاعات است :

```
Socket worker = temp.EndAccept(ar);
```

نکته: دو دستور قبل را می توانستیم در قالب یک دستور و به این شکل بنویسیم :

```
Socket temp = ((Socket)ar.AsyncState).EndAccept(ar);
```

بسیار خوب، اکنون که ارتباط کلاینت با برنامه ما برقرار گردیده است ، کافی است تا به صورت آسنکرون به دریافت اطلاعات مشغول شویم. باز هم مانند قسمت قبل، از متدهای آسنکرون استفاده کرده و تابعی تعریف می کنیم که به محض دریافت اطلاعات فراخوانی گردیده و عملیات مورد نظر ما را انجام دهد.

نکته ای که بسیار حائز اهمیت است این است که باید از یک بافر برای ذخیره اطلاعات دریافتی استفاده کنیم. این بافر که در حقیقت آرایه ای از بایت هاست را به صورت یک آرایه سراسری تعریف می کنیم :

```
byte[] buffer = new byte[1024];
```

نکته: با توجه به این که در این مثال صرفا یا یک کلاینت کار می کنیم، سراسری بودن بافر مشکلی ایجاد نمی کند، اما چنانچه قصد داشتیم با چند کلاینت کار کنیم برای هر یک باید بافر مخصوص به خودش را تعریف می کردیم که اصولا پیاده سازی آن برنامه به گونه ای دیگر خواهد بود.

برای دریافت اطلاعات به صورت آسنکرون ، از متد `BeginReceive` استفاده می کنیم. البته باید بافر، اندیس اولیه ای که می خواهیم بافر از آنجا پر شود و همچنین اندیس حد نهایی بافر را مشخص کنیم.


```
AsyncCallback ReceiveMethod = new AsyncCallback(ReceiveCallBack);
```

```
worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None, new  
ReceiveMethod, worker);
```

پس تا اینجا ، متد **AcceptCallback** به این صورت است :

```
private void AcceptCallback(IAsyncResult ar)  
{  
    Socket temp = ((Socket)ar.AsyncState);  
    Socket worker = temp.EndAccept(ar);  
    AsyncCallback ReceiveMethod = new AsyncCallback(ReceiveCallBack);  
    worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None, new  
        ReceiveMethod, worker);  
}
```

اکنون متد **ReceiveCallBack** را تعریف می کنیم:

```
private void ReceiveCallBack(IAsyncResult ar)  
{  
    ...  
}
```

درون این متد ، ابتدا اطلاعات وضعیت را به دست می آوریم:

```
Socket worker = ((Socket)ar.AsyncState);
```

سپس به گوش دادن به صورت موقت خاتمه می دهیم تا بتوانیم داده های فعلی را پردازش کنیم. این کار را با متد **EndReceive** انجام می دهیم . مقدار بازگشتی این متد، تعداد بایت های دریافت شده می باشد :

```
int bytesReceived = worker.EndReceive(ar);
```

حال باید اطلاعات دریافت شده که به صورت آرایه ای از بایت ها درون بافر هستند را پردازش کرده و جهت نمایش به رشته (string) تبدیل کنیم :

```
string str = System.Text.UTF8Encoding.UTF8.GetString(buffer);
```

حال می توانیم اطلاعات را نمایش دهیم. نکته مهمی که اینجا وجود دارد این است که در برنامه نویسی به شیوه آسنکرون دیگر نمی توانیم به صورت عادی این رشته را به یک **TextBox** و یا یک کنترل بفرستیم. دلیل این امر آن است که تنها **thread** ای که کنترل مورد نظر را در ابتدای برنامه ایجاد کرده است می تواند با کنترل کار کرده و اطلاعات لازم را به آن بفرستد. پس کاری که انجام می دهیم استفاده از یک متد کمکی است که ابتدا **thread** ایجاد کننده کنترل را پیدا کرده و

سپس کار مورد نظر را با استفاده از آن انجام می دهد. در این مثال نام این تابع را **ShowInfo** قرار داده ایم و تنها یک پارامتر از نوع رشته ای به آن ارسال می کنیم. البته فعلا دانستن جزئیات این متد چندان لازم نیست:

```
delegate void ShowInfoCallback(string text);

private void ShowInfo(string text)
{
    if (this.txtMain.InvokeRequired)
    {
        ShowInfoCallback d = new ShowInfoCallback(ShowInfo);
        this.Invoke(d, new object[] { text });
    }
    else
    {
        txtMain.Text+=text+"\n";
    }
}
```

نکته: در برنامه اصلی فرض کرده ایم کنترلی که قرار است اطلاعات را نمایش دهد یک **RichTextBox** به نام **txtMain** است.

بسیار خوب، تاکنون توانستیم اطلاعات را دریافت کرده و به صورت یک رشته در آوریم. سپس آن را پردازش کنیم. اگر به یاد داشته باشد برای پردازش کردن اطلاعات، عمل دریافت اطلاعات را متوقف کرده ایم. اکنون این عمل را برای دریافت ادامه اطلاعات از سر می گیریم:

```
AsyncCallback ReceiveMethod = new AsyncCallback(ReceiveCallBack);
worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None,
    ReceiveMethod, worker);
```

پس متد **ReceiveCallBack** به این صورت است:

```
private void ReceiveCallBack(IAsyncResult ar)
{
    Socket worker = ((Socket)ar.AsyncState);
```

```

    int bytesReceived = worker.EndReceive(ar);

    string str = System.Text.UTF8Encoding.UTF8.GetString(buffer);

    ShowInfo(str);

    AsyncCallback ReceiveMethod = new AsyncCallback(ReceiveCallBack);

    worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None,
                        ReceiveMethod, worker);

}

```

کدهای کامل سمت سرور

```

byte[] buffer = new byte[1024];

public Form1()
{
    InitializeComponent();

    Socket Mainlistener = new Socket(AddressFamily.InterNetwork,
                                     SocketType.Stream, ProtocolType.Tcp);

    IPEndPoint server = new IPEndPoint(IPAddress.Any, 1800);

    Mainlistener.Bind(server);

    AsyncCallback callBackMethod = new AsyncCallback(AcceptCallBack);

    Mainlistener.Listen(4);

    Mainlistener.BeginAccept(AcceptCallBack, Mainlistener);
}

private void AcceptCallBack(IAsyncResult ar)
{
    Socket temp = ((Socket)ar.AsyncState);

    Socket worker = temp.EndAccept(ar);

    AsyncCallback ReceiveMethod = new
AsyncCallback(ReceiveCallBack);

```

```

worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None,
ReceiveMethod, worker);

}

private void ReceiveCallBack(IAsyncResult ar)
{
    Socket worker = ((Socket)ar.AsyncState);
    int bytesReceived = worker.EndReceive(ar);

    string str = System.Text.UTF8Encoding.UTF8.GetString(buffer);
    ShowInfo(str);

    AsyncCallback ReceiveMethod = new
AsyncCallback(ReceiveCallBack);

    worker.BeginReceive(buffer, 0, buffer.Length, SocketFlags.None,
ReceiveMethod, worker);
}

delegate void ShowInfoCallback(string text);
private void ShowInfo(string text)
{
    if (this.txtMain.InvokeRequired)
    {
        ShowInfoCallback d = new ShowInfoCallback(ShowInfo);
        this.Invoke(d, new object[] { text });
    }
    else
    {
        txtMain.Text+=text+"\n";
    }
}

```

}

برای تست کردن برنامه می توانیم از **Telnet** استفاده کنیم. **Telnet** یکی از امکانات ویندوز است که به کمک آن می توان به یک آدرس **IP** و یک شماره پورت خاص وصل شده و به ارسال اطلاعات مشغول شویم. کافی است ابتدا برنامه را اجرا کرده و سپس در منوی **RUN** تایپ کنید :

telnet 127.0.0.1 1800

سپس در پنجره مشکی رنگ ظاهر شده ، شروع به تایپ کردن کنید. آنچه شما تایپ می کنید برای برنامه ارسال می گردد و می توانید آن را مشاهده فرمایید.